

[Poul Hansen (Slagelse).]

ikke alene at fortsætte med produktionen af indenlandsk brændsel, men også at udvide produktionen af brunkul til ca. 2 mill. t og at forøge tørveproduktionen fra 2 mill. t til 4 mill. t. Såfremt dette mål nås, mener man, at landets forsyning med brændsel vil være nogenlunde dækket. Da forsyningsvanskelighederne nødvendiggør en større produktion af indenlandsk brændsel, kan jeg anbefale lovforslaget, idet jeg må formode, at den begrænsede del af den oprindelige brændselslov af 1940, som her foreslås gennemført, er tilstrækkeligt grundlag for at fremhjelpe den større produktion, der er tale om, særlig for tørvenes vedkommende.

Holmberg: Siden 1940 har vi haft en lovgivning om fremskaffelse af indenlandsk brændsel, og hver gang loven er blevet forlænget, har man udtrykt håbet om, at det nu var sidste gang, vi skulle beskæftige os med en lovgivning af denne art. Dette er ganske naturligt, for indenlandsk brændsel er i almindelighed både dyrt og ubehageligt. Som der er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget, og som også ministeren sagde i sin fremsættelsestale, er det sikkert rigtigt under de nuværende forsyningsforhold, at man har lovhjælp til at føre tilsyn både med produktionen og med finansieringen af fremskaffelsen af indenlandsk brændsel. Det forsyningsmæssige må vi bøje os for, men rent valutarisk tror jeg ikke på nogen besparelse, når jeg tænker på, hvad det koster af arbejdskraft og dyrt indkøbt olie og benzin at få kullene brudt og få dem sendt ud over landet.

§ 2 omhandler sikkerhed for staten, kommuner og private, der udlåner penge til produktionen, og disse bestemmelser må anses for ganske rimelige.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Clausen (Olufskjær): Den fortsatte mangel på brændsel har gjort det nødvendigt at fremsætte lovforslag om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer. Jeg vil imidlertid håbe, at de forhandlinger, som føres af regeringen, må føre til, at vi kan få mere udenlandsk brændsel, da jeg er meget betænkelig ved, at vi skal tære så

stærkt på vore brændselsreserver, som vi gør; det var jo ikke meningen, at de skulle bruges i — om jeg så må sige — fredstid. Indtil disse bestræbelser lykkes og vi får brændsel nok, må vi dog selvfølgelig bruge de reserver, vi har, og på mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget på det bedste.

Kirkegaard: Desværre får den højtærede landbrugsminister sikkert ret, når han, som der er givet udtryk for i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, vurderer situationen sådan, at de vanskelige forsyningsforhold med hensyn til udenlandsk brændsel gør det påkrævet, at vi får en betydelig produktion af indenlandsk brændsel. Under det nuværende høje prisniveau stilles der meget store krav til hver enkelt brændselsproducents driftskapital; det er derfor naturligt, at hovedbestemmelserne i lovforslaget omhandler en fornuftig finansiering af produktionen. Om de foreslåede bestemmelser så er tilstrækkelige til at fremkalde en øget produktion og en produktion, der er stor nok, er måske vanskeligt at bedømme, men mit parti anser lovforslaget for nødvendigt og vil gerne anbefale det til velvillig behandling.

Karl M. Andersen: Overfor spørgsmålet om at forlænge den i fjor vedtagne lov om fremskaffelse af indenlandsk brændsel synes jeg, man må sige, at situationen i år tegner sig lysere. Det meddeles i dag i „Børsen“, at kullagrene i England er 4 mill. t større end for et år siden, og at antallet af kularbejdere i kulminerne er 12 000 større. Jeg mener, det må være klogt at holde hånden over det brændsel, vi har her i landet, og tilstræbe så store tilførsler af udenlandsk brændsel som muligt. Jeg mener, at den højtærede handelsminister burde give oliefyringen fri. Oliesituationen er lysere, produktionen øges, og fragterne er nedadgående. Vore importmuligheder for udenlandsk brændsel bør udnyttes fuldt ud, og jeg mener, at man hellere skulle skabe naturlige vilkår for den frie handel.

Løvrigt mener jeg, at brunkulsproduktionen i år er inde i en normal gænge, og at efterspørgslen efter brunkul er således, at producenterne intet besvær har ved at få dem afsat; jeg synes heller ikke, de løber nogen større risiko ved produktionen.